

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/historia-z-ipn/239054,Ryszard-Sodel-Likwidacja-krakowskiego-getta.html>
13.03.2026, 19:18

Ryszard Sodel: Likwidacja krakowskiego getta

W dniach 13-14 marca 1943 r. Niemcy przeprowadzili akcję likwidacyjną krakowskiego getta. Zakończyło to trwającą ponad dwa lata tragiczną historię „żydowskiej dzielnicy mieszkaniowej” w Krakowie.

13.03

[Holokaust](#) [Niemcy](#) [Okupacja niemiecka](#) [Zbrodnie niemieckie](#) [Żydzi](#)

Getto w Krakowie zostało utworzone 3 marca 1941 r. na podstawie rozporządzenia gubernatora dystryktu krakowskiego Otto Wächtera o powstaniu „żydowskiej dzielnicy mieszkaniowej” w tym mieście. Utworzono je na terenie dzielnicy Podgórze, przesiedlając do niego całą ludność żydowską i jednocześnie wysiedlając z jego obszaru ludność polską.

Izolacja i eksterminacja

Teren getta krakowskiego został otoczony murem, a 15 października 1941 r. wprowadzono zaostrzone przepisy, zgodnie z którymi za jego opuszczenie bez specjalnej przepustki groziła kara śmierci zarówno wszystkim Żydom, jak i pomagającym im w tym Polakom.

Jesienią 1941 r. zaczęto do krakowskiego getta przywozić Żydów z podkrakowskich gmin, co pogorszyło tragiczną już sytuację zamkniętej tam ludności pod względem zagęszczenia i zaopatrzenia w produkty żywnościowe.

W 1942 r. niemieckie władze okupacyjne w ramach akcji „Reinhardt” na terenie Generalnego Gubernatorstwa dokonały dwóch masowych deportacji ludności żydowskiej z terenu krakowskiego getta do obozu zagłady w Bełżcu. Pierwszą przeprowadziły na początku czerwca, drugą w październiku.

W grudniu tego roku obszar getta krakowskiego został podzielony na dwie części „A”, w którym znajdował się obóz pracy, oraz „B”, w którym mieszkaly głównie kobiety i dzieci.

Zagłada getta

13 marca 1943 r., o godzinie 6.00, część „A” krakowskiego getta została otoczona przez oddziały SS, policji niemieckiej i Sonderdienstu (niem. Służba Specjalna, pomocnicza formacja policyjna stworzona przez gubernatora Hansa Franka) dowodzone przez SS-Sturmbannführera Wilhelma von Haase.

Siły niemieckie rozpoczęły brutalną akcję wysiedlania ludności żydowskiej, której nakazano zabrać w krótkim czasie najpotrzebniejsze rzeczy i w grupach pomaszerować do obozu w Płaszowie. Do obozu płaszowskiego trafiło ok. 8 tys. osób, niemogących zabrać ze sobą dzieci młodszych niż 14 lat.

Niemcy obiecywali, iż zostaną one przewiezione do obozu po powstaniu dla nich specjalnego baraku. Niewielkiej grupie dzieci udało się dostać wraz z rodzicami do obozu w Płaszowie (wskutek przekupienia Niemców, schowania ich w rzeczach osobistych), jednak większość trafiła do sierocińca w getcie.

Części ludności żydowskiej udało się w trakcie likwidacji getta ukryć w kryjówkach przygotowanych w piwnicach, na strychach, celem ucieczki na stronę aryjską wieczorem, po zakończeniu działań przez okupanta.

14 marca 1943 r. Niemcy dokonali likwidacji części „B” krakowskiego getta, mordując podopiecznych szpitali i sierocińca. W trakcie likwidacji krakowskiego getta śmierć poniosło od 700 do 2500 osób.

[Czytaj artykuł Ryszarda Sodla *Likwidacja krakowskiego getta* na portalu przystanekhistoria.pl](#)

[Poprzedni Strona](#)

[Następny Strona](#)

Holokaust, Niemcy, Okupacja niemiecka, Zbrodnie niemieckie, Żydzi

Artykuł